

I.

(Zakonodavni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA VIJEĆA (EU) 2016/1164

od 12. srpnja 2016.

o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Među trenutačnim političkim prioritetima u međunarodnom oporezivanju ističe se potreba za osiguranjem plaćanja poreza u slučaju stvaranja dobiti i vrijednosti. Stoga je vrlo važno obnoviti povjerenje u poštenje poreznih sustava i omogućiti vladama da učinkovito ostvaruju svoj porezni suverenitet. Ti su novi politički ciljevi preneseni u konkretne preporuke za djelovanje u kontekstu inicijative protiv smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti (BEPS) Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD). Europsko vijeće pozdravilo je to djelovanje u svojim zaključcima 13. i 14. ožujka 2013. te 19. i 20. prosinca 2013. Kao odgovor na potrebu za pravednijim oporezivanjem Komisija je u Komunikaciji od 17. lipnja 2015. utvrdila Akcijski plan za pravedno i učinkovito oporezivanje dobiti poduzeća u Europskoj uniji.
- (2) Završna izvješća o 15 mjera OECD-a protiv BEPS-a objavljeni su 5. listopada 2015. Vijeće je pozdravilo te rezultate u svojim zaključcima od 8. prosinca 2015. U zaključcima Vijeća naglasila se potreba za pronalaženjem zajedničkih ali fleksibilnih rješenja na razini EU-a u skladu sa zaključcima OECD-a o smanjenju porezne osnovice i premještanju dobiti. Osim toga, u zaključcima se podržala učinkovita i brzo koordinirana provedba mjera za sprečavanje BEPS-a na razini EU-a i smatralo se da bi direktive EU-a, kad je to primjereno, trebale biti preferirano sredstvo za provedbu zaključaka OECD-a o BEPS-u na razini EU-a. Za dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta od

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

ključne je važnosti da države članice barem provode svoje obveze u skladu s BEPS-om i da općenito poduzimaju mjere za obeshrabrivanje prakse izbjegavanja poreza i osiguravaju pravedno i učinkovito oporezivanje u Uniji na dovoljno dosljedan i koordiniran način. Na tržištu vrlo integriranih gospodarstava javlja se potreba za zajedničkim strateškim pristupima i koordiniranim djelovanjem s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta i što boljeg iskorištavanja pozitivnih učinaka inicijative protiv BEPS-a. Nadalje, fragmentacija tržišta mogla bi se spriječiti samo zajedničkim okvirom kojim bi se mogle ukloniti postojeće neusklađenosti i prekinuti narušavanje tržišta. Naposljetku, nacionalnim provedbenim mjerama koje slijede zajedničko usmjerenje diljem Unije osigurala bi se poreznim obveznicima pravna sigurnost da će te mjere biti u skladu s pravom Unije.

- (3) Potrebno je propisati pravila za jačanje prosječne razine zaštite protiv agresivnog poreznog planiranja na unutarnjem tržištu. Budući da bi se ta pravila trebala uklopiti u 28 zasebnih sustava poreza na dobit poduzeća, ona bi trebala biti ograničena na opće odredbe, a provedbu bi trebalo prepustiti državama članicama jer one bolje mogu oblikovati posebne elemente tih pravila na način koji najbolje odgovara njihovim sustavima poreza na dobit. Ovaj bi se cilj mogao ostvariti stvaranjem minimalne razine zaštite nacionalnih sustava oporezivanja dobiti poduzeća protiv praksi izbjegavanja poreza diljem Unije. Stoga je potrebno koordinirati odgovore država članica u provedbi rezultata 15 OECD-ovih mjera protiv BEPS-a s ciljem unaprjeđenja učinkovitosti unutarnjeg tržišta u cjelini suzbijanjem praksi izbjegavanja poreza. Stoga je potrebno uspostaviti zajedničku minimalnu razinu zaštite unutarnjeg tržišta u određenim područjima.
- (4) Potrebno je utvrditi pravila koja će se primjenjivati na sve porezne obveznike koji podliježu obvezi plaćanja poreza na dobit u državi članici. S obzirom na to da bi to dovelo do potrebe za obuhvaćanjem šireg raspona nacionalnih poreza, nije poželjno proširiti područje primjene ove Direktive na subjekte koji ne podliježu obvezi plaćanja poreza na dobit u državi članici; tj. posebno na transparentne subjekte. Ta bi se pravila trebala primjenjivati na stalne poslovne jedinice onih obveznika plaćanja poreza na dobit koji bi mogli biti smješteni u drugoj državi članici ili više drugih država članica. Obveznici poreza na dobit mogu u svrhu oporezivanja biti rezidenti u državi članici ili imati poslovni nastan u skladu sa zakonima države članice. Stalne poslovne jedinice subjekata koji su u porezne svrhe rezidenti treće zemlje također bi trebale biti obuhvaćene tim pravilima, ako su smještene u jednoj državi članici ili više njih.
- (5) Potrebno je propisati pravila protiv smanjenja porezne osnovice na unutarnjem tržištu i protiv premještanja dobiti izvan unutarnjeg tržišta. Kako bi se doprinijelo postizanju tog cilja potrebna su pravila u sljedećim područjima: ograničenja odbitka kamata, izlazno oporezivanje, opće pravilo o suzbijanju zlouporabe, pravila o kontroliranim inozemnim društvima i pravila za suzbijanje hibridnih neusklađenosti. Ako se primjenom tih pravila uzrokuje dvostruko oporezivanje, porezni obveznici trebali bi dobiti olakšice odbitkom poreza plaćenog u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ovisno o slučaju. Prema tome, pravila ne bi trebala biti usmjerena samo na suzbijanje praksi izbjegavanja poreza, već i na izbjegavanje stvaranja drugih prepreka na tržištu, kao što je dvostruko oporezivanje.
- (6) Nastojeći smanjiti svoju globalnu poreznu obvezu grupe trgovačkih društava sve češće sudjeluju u BEPS-u plaćanjem preuveličanih kamata. Pravilo o ograničavanju kamata potrebno je radi obeshrabrivanja takvih praksi ograničavanjem mogućnosti odbijanja prekoračenih troškova zaduživanja poreznih obveznika. Stoga je potrebno odrediti omjer za mogućnost odbitka koji se odnosi na oporezivu dobit poreznog obveznika prije kamata, poreza i amortizacije (EBITDA). Države članice mogle bi smanjiti taj omjer ili postaviti vremenska ograničenja ili ograničiti iznos neraspoređenih troškova zaduživanja koji se mogu prenijeti ili odbiti s ciljem osiguranja visoke razine zaštite. S obzirom da je cilj utvrđivanje minimalnih standarda države članice mogle bi donijeti alternativnu mjeru koja se odnosi na dobit poreznog obveznika prije kamata i poreza (EBIT) i utvrditi je na način da je istovjetna omjeru koji se temelji na EBITDA-i. Države članice bi uz pravilo o ograničavanju kamata iz ove Direktive mogle upotrebljavati i ciljana pravila protiv financiranja duga unutar grupe, posebice pravila o potkapitalizaciji. Neoporezivi prihodi ne bi se smjeli poravnavati s troškovima zaduživanja koji se mogu odbiti. To je zato što bi se za izračun odbitka kamata trebao uzimati u obzir samo oporezivi prihod.
- (7) Ako je porezni obveznik dio grupe koja podnosi zakonske konsolidirane izvještaje, kada se odlučuje o pravu poreznih obveznika na odbitak većih iznosa prekoračenih troškova zaduživanja, mogla bi se uzimati u obzir zaduženost cijele grupe na globalnoj razini. Također je primjereno utvrditi pravila za odredbu o odstupanju na temelju vlasničkog kapitala (*equity escape provision*), u slučaju da se pravilo o ograničavanju kamata ne primjenjuje ako društvo može dokazati da je omjer vlasničkog kapitala društva u odnosu na njegovu ukupnu imovinu

općenito jednak istovjetnom omjeru grupe ili veći od njega. Pravilo o ograničavanju kamata trebalo bi se primjenjivati u odnosu na prekoračene troškove zaduživanja poreznog obveznika neovisno o tome potječu li troškovi iz dugovanja na nacionalnoj razini, prekograničnoj razini unutar Unije ili s trećom zemljom i neovisno o tome potječu li od trećih strana, povezanih društava ili unutar grupe. Ako se grupa sastoji od više subjekata unutar neke države članice, ta država članica, pri primjeni pravila kojima se ograničava odbitak kamata, može razmotriti ukupni položaj svih subjekata grupe u istoj državi, uključujući zasebni porezni sustav subjekta kako bi se omogućio prijenos dobiti ili kamata među subjektima grupe.

- (8) S ciljem smanjenja administrativnog opterećenja i opterećenja u vezi s usklađivanjem, a da se pritom značajno ne umanjí porezni učinak pravila, može biti prikladno utvrditi pravilo sigurne luke kako bi se neto kamata uvijek mogla odbiti do fiksnog iznosa, ako se tako dolazi do većeg odbitka nego kad se radi o omjeru koji se temelji na EBITDA-i. Države članice mogle bi smanjiti fiksni novčani prag kako bi osigurale višu razinu zaštite nacionalne porezne osnovice. Budući da se BEPS u načelu odvija s pomoću plaćanja preuveličanih kamata među subjektima koji su povezana društva, primjereno je i potrebno dopustiti mogućnost isključenja samostalnih subjekata iz područja primjene pravila o ograničavanju kamata s obzirom na ograničeni rizik izbjegavanja poreza. Kako bi se olakšao prijelaz na novo pravilo o ograničavanju kamata, države članice mogle bi predvidjeti klauzulu o stečenim pravima koja bi se odnosila na postojeće zajmove ako njihovi uvjeti nisu naknadno mijenjani; to znači da se u slučaju da dođe do naknadnih izmjena, stečena prava ne bi primjenjivala na bilo kakvo povećanje iznosa ili trajanje zajma, već bi bila ograničena na izvorne uvjete zajma. Ne dovodeći u pitanje pravila o državnim potporama, države članice mogle bi također isključiti prekoračene troškove zaduživanja koji su nastali zbog zajmova za financiranje dugoročnih javnih infrastrukturnih projekata, s obzirom da takvi financijski aranžmani predstavljaju nizak ili nepostojeći rizik od BEPS-a. U tom bi kontekstu države članice na pravilan način trebale dokazati da financijski aranžmani za javne infrastrukturne projekte imaju posebne značajke kojima se opravdava takvo postupanje u odnosu na ostale financijske aranžmane koji podliježu restriktivnim pravilima.
- (9) Iako je općenito prihvaćeno da bi se ograničenja u vezi s odbitkom kamate trebala primjenjivati i na financijska društva, odnosno na financijske institucije i osiguravajuća društva, jednako se priznaje da ta dva sektora imaju posebne značajke koje zahtijevaju prilagođeniji pristup. Budući da raspravama u ovom području nisu doneseni dovoljno čvrsti zaključci u međunarodnom kontekstu i kontekstu Unije, još nije moguće predvidjeti posebna pravila u financijskom sektoru i sektoru osiguranja te bi ih stoga države članice trebale moći isključiti iz područja primjene pravila o ograničavanju kamata.
- (10) Svrha je izlaznog oporezivanja osigurati da poreznom obvezniku koji premješta imovinu ili mjesto svoje porezne rezidentnosti iz porezne jurisdikcije neke države ta država oporezuje gospodarsku vrijednost kapitalne dobiti nastale na njezinu državnom području iako ta dobit još nije ostvarena u trenutku izlaza. Stoga je potrebno navesti slučajeve u kojima se na porezne obveznike primjenjuju pravila o izlaznom oporezivanju i kada se oporezuje neostvarena kapitalna dobit ugrađena u prenesenu imovinu. Također je korisno pojasniti da su prijenosi imovine, među ostalim gotovine, između matičnog društva i njezinih društava kćeri izvan područja primjene predviđenog pravila o izlaznom oporezivanju. Za izračun iznosa od ključne je važnosti utvrditi tržišnu vrijednost prenesene imovine u vrijeme izlaza imovine na temelju načela nepristrane transakcije. Kako bi se osigurala usklađenost pravila s upotrebom metode uračunavanja, poželjno je dopustiti državama članicama upućivanje na trenutak kada se gubi pravo na oporezivanje prenesene imovine. Pravo oporezivanja trebalo bi biti definirano na nacionalnoj razini. Također je potrebno dopustiti državi primateljici osporavanje vrijednosti prenesene imovine koju je utvrdila država izlaza u slučajevima kada ta vrijednost ne odražava tržišnu vrijednost. Država članica mogla bi u tu svrhu pribjeći postojećim mehanizmima rješavanja sporova. Unutar Unije od ključne je važnosti urediti primjenu izlaznog oporezivanja i navesti uvjete za usklađenost s pravom Unije. U tim bi situacijama porezni obveznici trebali imati pravo odmah platiti iznos procijenjenog izlaznog poreza ili odgoditi plaćanje iznosa poreza, plaćajući ga u obrocima tijekom određenog broja godina, po mogućnosti zajedno s kamatom i jamstvom.

U tu bi svrhu država članica mogla od dotičnog poreznog obveznika tražiti uključivanje potrebnih informacija u izjavu. Izlazno oporezivanje ne bi se smjelo primjenjivati ako se imovina prenosi privremeno i ako je imovina određena za vraćanje u državu članicu prenositelja, ako se prijenos obavlja u cilju ispunjenja bonitetnih kapitalnih zahtjeva, u svrhu upravljanja likvidnošću ili u slučaju transakcija za financiranje vrijednosnih papira ili imovine koja se daje kao jamstvo.

- (11) Opća pravila o suzbijanju zlouporabe (GAAR-ovi) u poreznim sustavima postoje s ciljem uklanjanja poreznih praksi zlouporabe koje još nisu predmetom posebnih ciljanih odredbi. Stoga je svrha GAAR-ova popuniti

praznine, što ne bi smjelo utjecati na primjenjivost posebnih pravila o suzbijanju zlouporabe. GAAR-ovi bi se u Uniji trebali primijeniti na aranžmane koji su neautentični; u protivnom bi porezni obveznik trebao imati pravo za svoje poslovanje odabrati najučinkovitiju poreznu strukturu. Osim toga, važno je osigurati da se GAAR-ovi na ujednačen način primjenjuju u situacijama na nacionalnoj razini, unutar Unije i u odnosu na treće zemlje kako se njihovo područje primjene i rezultati u domaćim i prekograničnim situacijama ne bi razlikovali. Ne bi se smjelo spriječiti države članice da primjenjuju sankcije u slučaju primjene GAAR-a. Pri ocjeni treba li neki aranžman smatrati neautentičnim, države članice mogle bi razmotriti sve valjane gospodarske razloge, uključujući financijske aktivnosti.

- (12) Pravilima o kontroliranom inozemnom društvu (CFC) prihod kontroliranog društva kćeri koje plaća nisku stopu poreza ponovno se pripisuje matičnom društvu. U tom slučaju matično društvo plaća porez za taj pripisani prihod u državi u kojoj je rezident u porezne svrhe. Ovisno o prioritetima politike te države, pravila o CFC-u mogu biti usmjerena na cijelo društvo kćer koje plaća nisku stopu poreza, na određene kategorije prihoda ili samo na prihod koji je umjetno preusmjeren na društvo kćer. Posebice, kako bi se osiguralo da su pravila o CFC-u razmjerni odgovor na zabrinutosti u vezi sa BEPS-om, ključno je da se države članice koje ograničavaju svoja pravila o CFC-u na prihod koji je umjetno usmjeren na društvo kćer precizno usmjere na situacije u kojima se većina funkcija odlučivanja kojima se stvorio preusmjeren prihod na razini kontroliranog društva kćeri obavlja u državi članici poreznog obveznika. S ciljem ograničavanja administrativnog opterećenja i troškova usklađivanja, trebalo bi također biti prihvatljivo da države članice izuzmu određene subjekte s niskim dobitima ili niskom profitnom maržom koji predstavljaju manji rizik od izbjegavanja poreza. Stoga je potrebno da pravila o CFC-u obuhvate i dobiti stalnih poslovnih jedinica u kojima te dobiti ne podliježu porezu ili su neoporezive u državi članici poreznog obveznika. Međutim, nema potrebe da se na temelju pravila o CFC-u oporezuje dobiti stalnih poslovnih jedinica kojima je na temelju nacionalnih pravila uskraćena porezna olakšica jer se stalne poslovne jedinice smatraju kontroliranim inozemnim društvima. S ciljem osiguravanja visoke razine zaštite države članice mogle bi smanjiti prag kontrole ili upotrebljavati viši prag prilikom usporedbe između stvarnog plaćenog poreza na dobit i poreza na dobit koji bi se naplatio u državi članici poreznog obveznika. Države članice bi pri prenošenju pravila o CFC-u u svoje nacionalno pravo mogle upotrebljavati dostatno visok frakcijski prag porezne stope.

Poželjno je obuhvatiti situacije u trećim zemljama i u Uniji. S ciljem usklađivanja s temeljnim slobodama kategorije prihoda trebale bi se kombinirati sa sadržajnim izuzećem kojemu je cilj ograničiti unutar Unije učinak pravila na slučajeve u kojima CFC ne obavlja znatne gospodarske aktivnosti. Važno je da porezne uprave i porezni obveznici surađuju u prikupljanju relevantnih činjenica i okolnosti s ciljem utvrđivanja treba li primijeniti pravilo o izuzeću. Trebalo bi biti prihvatljivo da pri prenošenju pravila o CFC-u u nacionalno pravo države članice upotrebljavaju bijele, sive ili crne popise trećih zemalja, koji su sastavljeni na temelju određenih kriterija iz ove Direktive i mogu uključivati razine stope poreza na dobit, ili da upotrebljavaju bijele popise država članica koji su sastavljeni na toj osnovi.

- (13) Hibridne neusklađenosti posljedica su razlika u pravnoj definiciji plaćanja (financijski instrumenti) ili subjekata i te razlike nastaju u odnosima između dvaju pravnih sustava u dvjema jurisdikcijama. Takve neusklađenosti često uzrokuju dvostruki odbitak (tj. odbitak u obje zemlje) ili odbitak prihoda u jednoj državi koji potom nije uključen u poreznu osnovicu u drugoj državi. Kako bi se neutralizirali učinci instrumenata hibridne neusklađenosti potrebno je utvrditi pravila kojima bi jedna od dvije neusklađene jurisdikcije trebala uskratiti primjenu odbitaka koje bi rezultirale takvim ishodom. U tom kontekstu korisno je pojasniti da su mjere usmjerene na rješavanje hibridnih neusklađenosti u ovoj Direktivi namijenjene rješavanju situacija neusklađenosti kojima se mogu pripisati razlike u pravnoj definiciji nekog financijskog instrumenta ili subjekta i koje ne bi smjele utjecati na opće značajke poreznog sustava države članice. Iako su države članice u okviru skupine za Kodeks o postupanju pri oporezivanju poslovanja dogovorile smjernice o poreznom tretmanu hibridnih subjekata i hibridnih stalnih poslovnih jedinica unutar Unije te o poreznom tretmanu hibridnih subjekata u odnosima s trećim zemljama, svejedno je potrebno donijeti obvezujuća pravila. Ključno je da se i dalje radi na hibridnim neusklađenostima između država članica i trećih zemalja, kao i na drugim hibridnim neusklađenostima poput onih koji se odnose na stalne poslovne jedinice.

- (14) Potrebno je pojasniti da provedba pravila protiv izbjegavanja poreza predviđenih u ovoj Direktivi ne bi smjela utjecati na obvezu poreznih obveznika da poštuju načelo nepristrane transakcije ili prema potrebi pravo država članica da prilagode poreznu obvezu naviše u skladu s načelom nepristrane transakcije.

- (15) U skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka. Pravo na zaštitu osobnih podataka u skladu s člankom 8. Povelje o temeljnim pravima Europske unije i Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ primjenjuje se na obradu osobnih podataka provedenu u okviru ove Direktive.
- (16) S obzirom na to da je ključni cilj ove Direktive povećati otpornost unutarnjeg tržišta u cjelini u odnosu na prekograničnu praksu izbjegavanja poreza, to države članice ne mogu dostatno ostvariti djelujući samostalno. Nacionalni sustavi oporezivanja dobiti poduzeća različiti su te bi se neovisnim djelovanjem država članica samo ponovila postojeća fragmentacija unutarnjeg tržišta u području izravnog oporezivanja. Time bi se stoga omogućilo daljnje postojanje neučinkovitosti i narušavanja koji proizlaze iz odnosa različitih nacionalnih mjera. Rezultat toga bila bi nedovoljna koordinacija. Budući da zbog neučinkovitosti na unutarnjem tržištu dolazi do problema prekogranične prirode, trebalo bi donijeti korektivne mjere na razini Unije. Stoga je od ključne važnosti donijeti rješenja koja funkcioniraju na unutarnjem tržištu u cjelini, a to se može bolje ostvariti na razini Unije. Stoga Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja. Ovom se Direktivom nastoji utvrđivanjem minimalne razine zaštite unutarnjeg tržišta postići osnovni minimalni stupanj koordinacije unutar Unije radi ostvarenja njezinih ciljeva.
- (17) Komisija bi trebala ocijeniti provedbu ove Direktive četiri godine nakon njezina stupanja na snagu i o tome izvjestiti Vijeće. Države članice trebale bi priopćiti Komisiji sve informacije potrebne za to ocjenjivanje,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na sve porezne obveznike koji podliježu plaćanju poreza na dobit u jednoj ili više država članica, uključujući stalne poslovne jedinice u jednoj ili više država članica subjekata koji su u svrhu oporezivanja rezidenti treće zemlje.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „troškovi zaduživanja” znači kamate na sve oblike duga, drugi troškovi ekonomski istovjetni kamati i troškovi koji su nastali u vezi s prikupljanjem sredstava kako je definirano u nacionalnom pravu, što među ostalim uključuje plaćanja u okviru zajmova kojima se sudjeluje u dobiti, pripisane kamate na instrumente poput zamjenjivih obveznica i obveznica bez kupona, iznose u okviru alternativnih financijskih aranžmana, poput islamskog bankarstva, element financijske pristojbe plaćanja financijskog leasinga, kapitaliziranu kamatu koja je uključena u bilančnu vrijednost dotične imovine, ili amortizaciju kapitalizirane kamate, iznose koji se mjere upućivanjem na povrat financiranja u skladu s pravilima o transfernim cijenama, ako je primjenjivo, iznose nominalnih kamata u okviru izvedenih

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

instrumenata ili aranžmane za zaštitu od rizika u odnosu na zaduživanje subjekta, određene pozitivne ili negativne tečajne razlike pri pozajmljivanju i instrumente povezane s prikupljanjem sredstava, naknade za jamstva za financijske aranžmane, mehanizme naknade i slične troškove koji se odnose na zaduživanje;

2. „prekoračeni troškovi zaduživanja” znači iznos za koji troškovi zaduživanja poreznog obveznika koji se mogu odbiti prekoračuju oporezivi prihod od kamata ili drugi ekonomski istovjetni oporezivi prihod koji porezni obveznik prima u skladu s nacionalnim pravom;
3. „porezno razdoblje” znači porezna godina, kalendarska godina ili bilo koje drugo odgovarajuće razdoblje za potrebe oporezivanja;
4. „povezano društvo” znači:
 - (a) subjekt u kojemu porezni obveznik izravno ili neizravno posjeduje udio u smislu prava glasa ili vlasništva kapitala od 25 posto ili više ili ostvaruje pravo na primitak od 25 posto ili više dobiti tog subjekta;
 - (b) pojedinac ili subjekt koji izravno ili neizravno posjeduje udio u smislu prava glasa ili vlasništva kapitala poreznog obveznika od 25 posto ili više ili ostvaruje pravo na primitak od 25 posto ili više dobiti tog poreznog obveznika;

Ako pojedinac ili subjekt izravno ili neizravno posjeduje udio od 25 posto ili više u poreznom obvezniku i jednom ili više subjekata, svi dotični subjekti, uključujući poreznog obveznika, smatraju se povezanim društvima.

Za potrebe članka 9. i kada neusklađenost uključuje hibridni subjekt, ova se definicija mijenja tako da se zahtjev za udjelom od 25 posto zamjenjuje zahtjevom za udjelom od 50 posto.

5. „financijsko društvo” znači bilo koji od sljedećih subjekata:
 - (a) kreditna institucija ili investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili upravitelj alternativnog investicijskog fonda (UAIF) kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (b) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ ili društvo za upravljanje subjektom za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS-om) kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾;
 - (b) društvo za osiguranje kako je definirano u članku 13. točki 1. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾;
 - (c) društvo za reosiguranje kako je definirano u članku 13. točki 4. Direktive 2009/138/EZ;
 - (d) institucija za strukovno mirovinsko osiguranje unutar područja primjene Direktive 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾, osim ako je država članica odabrala da neće primjenjivati u cijelosti ili djelomično tu direktivu na tu instituciju u skladu s člankom 5. te direktive ili izaslanik institucije za strukovno mirovinsko osiguranje iz članka 19. stavka 1. te direktive;
 - (e) mirovinske institucije koje upravljaju mirovinskim sustavima koji se smatraju sustavima socijalne sigurnosti obuhvaćenima Uredbom (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ i Uredbom (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾ kao i svaki pravni subjekt osnovan u svrhe ulaganja u takve sustave;

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL L 145, 30.4.2004., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. lipnja 2003. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 235, 23.9.2003., str. 10.).

⁽⁶⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, 30.4.2004., str. 1.).

⁽⁷⁾ Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 284, 30.10.2009., str. 1.).

- (f) alternativni investicijski fond (AIF) kojim upravlja UAIF kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (b) Direktive 2011/61/EZ ili AIF koji se nadzire na temelju primjenjivog nacionalnog prava;
 - (g) subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2009/65/EZ;
 - (h) središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
 - i. središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
6. „prijenos imovine” znači postupak kojim država članica gubi pravo na oporezivanje prenesene imovine, a imovina ostaje u pravnom ili gospodarskom vlasništvu istog poreznog obveznika;
7. „prijenos porezne rezidentnosti” znači postupak kojim porezni obveznik prestaje u svrhu oporezivanja biti rezident određene države članice i stječe poreznu rezidentnost u drugoj državi članici ili trećoj zemlji;
8. „prijenos djelatnosti koja se obavlja putem stalne poslovne jedinice” znači postupak kojim porezni obveznik prestaje imati nastan u državi članici u svrhu oporezivanja i stječe ga u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, a da pritom u svrhu oporezivanja ne postaje rezident te države članice ili treće zemlje;
9. „hibridna neusklađenost” znači situacija između poreznog obveznika u jednoj državi članici i povezanog društva u drugoj državi članici ili strukturirani instrumenti između stranaka u državi članici ako se sljedeći ishod može pripisati razlikama u pravnoj definiciji financijskog instrumenta ili subjekta:
- (a) primjena odbitka na isto plaćanje, troškove ili gubitke u državi članici iz koje potječe plaćanje, u kojoj su nastali troškovi ili u kojoj je pretrpljen gubitak i u drugoj državi članici („dvostruki odbitak”); ili
 - (b) primjena odbitka u državi članici iz koje potječe plaćanje, ali isto plaćanje nije uzeto u obzir u svrhu oporezivanja u drugoj državi članici („odbitak bez uključivanja”).

Članak 3.

Minimalna razina zaštite

Ovom se Direktivom ne isključuje primjena domaćih odredbi ili odredbi utemeljenih na sporazumu usmjerenih na očuvanje višeg stupnja zaštite domaće osnove poreza na dobit.

POGLAVLJE II.

MJERE PROTIV IZBJEGAVANJA POREZA

Članak 4.

Pravilo o ograničavanju kamata

1. Prekoračeni troškovi zaduživanja odbijaju se u poreznom razdoblju u kojem su nastali samo do 30 posto zarade poreznog obveznika prije kamata, poreza i amortizacije (EBITDA).

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).

Za potrebe ovog članka, države članice mogu tretirati kao poreznog obveznika:

- (a) subjekt kojemu je dopušteno ili koji mora primjenjivati pravila u ime grupe, kako je definiran nacionalnim poreznim pravom;
- (b) subjekt unutar grupe, kako je definiran nacionalnim poreznim pravom koji ne konsolidira rezultate svojih članova u svrhe oporezivanja.

U takvim okolnostima prekoračeni troškovi zaduživanja i EBITDA mogu se izračunavati na razini grupe te obuhvaćaju rezultate za sve njezine članove.

2. EBITDA se izračunava tako da se prihodu koji podliježe porezu na dobit u državi članici poreznog obveznika dodaju iznosi prekoračenih troškova zaduživanja prilagođeni za iznos poreza, kao i iznosi amortizacije prilagođeni za iznos poreza. Prihod oslobođen od poreza isključuje se iz EBITDA-e poreznog obveznika.

3. Odstupajući od stavka 1. poreznom obvezniku može se odobriti da:

- (a) odbije prekoračene troškove zaduživanja u iznosu do 3 000 000 EUR;
- (b) u potpunosti odbije prekoračene troškove zaduživanja, ako je porezni obveznik samostalan subjekt.

Za potrebe drugog podstavka stavka 1. iznos od 3 000 000 EUR razmatra se za cijelu grupu.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) samostalan subjekt znači porezni obveznik koji nije dio konsolidirane grupe za potrebe financijskog računovodstva te nema nijedno povezano društvo ili stalnu poslovnu jedinicu.

4. Države članice mogu isključiti iz područja primjene stavka 1. prekoračene troškove zaduživanja nastale zbog:

- (a) zajmova koji su sklopljeni prije 17. lipnja 2016., ali se isključenjem ne obuhvaća bilo kakva naknadna izmjena takvih zajmova;
- (b) zajmova upotrijebljenih za financiranje dugoročnih javnih infrastrukturnih projekata ako su nositelj projekta, troškovi zaduživanja, imovina i prihod unutar Unije.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) dugoročni javni infrastrukturni projekt znači projekt kojim se osigurava, nadograđuje, upravlja i/ili održava imovina velikih razmjera za koju država članica smatra da je u općem javnom interesu.

Ako se primjenjuje prvi podstavak točka (b), sav prihod od dugoročnog javnog infrastrukturnog projekta isključuje se iz EBITDA-e poreznog obveznika, a svaki isključeni prekoračeni trošak zaduživanja ne uključuje se u prekoračene troškove zaduživanja grupe u odnosu na treće strane iz podstavka 5 točke (b).

5. Ako je porezni obveznik član konsolidirane grupe za potrebe financijskog računovodstva, poreznom obvezniku može se odobriti jedno od sljedećeg:

- (a) da u potpunosti odbije prekoračene troškove zaduživanja, ako može dokazati da je omjer njegova kapitala u odnosu na njegovu ukupnu imovinu jednak istovjetnom omjeru grupe ili viši od njega te da zadovoljava sljedeće uvjete:
 - i. omjer kapitala poreznog obveznika u odnosu na njegovu ukupnu imovinu smatra se jednakim istovjetnom omjeru grupe ako je omjer kapitala poreznog obveznika u odnosu na njegovu ukupnu imovinu niži za do dva postotna boda; i
 - ii. sva imovina i obveze vrednuju se uporabom iste metode kao u konsolidiranim financijskim izvještajima iz stavka 8.;

ili

- (b) da odbije prekoračene troškove zaduživanja u iznosu većem od onoga koji bi imao pravo odbiti u skladu sa stavkom 1. To veće ograničenje prava na odbitak prekoračenih troškova zaduživanja odnosi se na konsolidiranu grupu za potrebe financijskog računovodstva čiji je porezni obveznik član i računa se u dva koraka:
- i. kao prvo, omjer grupe određuje se dijeljenjem prekoračenih troškova zaduživanja grupe u odnosu na treće strane s EBITDA-om grupe; i
 - ii. kao drugo, omjer grupe množi se s EBITDA-om poreznog obveznika izračunanom u skladu sa stavkom 2.
6. Država članica poreznog obveznika može odrediti pravila po kojima se ili:
- (a) prenose prekoračeni troškovi zaduživanja, bez vremenskog ograničenja, koji se ne mogu odbiti u trenutačnom poreznom razdoblju u skladu sa stavcima od 1. do 5.;
 - (b) prenose prekoračeni troškovi zaduživanja, bez vremenskog ograničenja, koji se ne mogu odbiti u trenutačnom poreznom razdoblju u skladu sa stavcima od 1. do 5., odnosno odbijaju na razdoblje od najviše tri godine; ili
 - (c) prenose prekoračeni troškovi zaduživanja, bez vremenskog ograničenja, te neiskorištene kamate u roku od najviše pet godina, koji se ne mogu odbiti u trenutačnom poreznom razdoblju u skladu sa stavcima od 1. do 5.
7. Države članice mogu isključiti financijska društva iz područja primjene stavaka od 1. do 6., među ostalim kada su takva financijska društva dio konsolidirane grupe za potrebe financijskog računovodstva.
8. Za potrebe ovog članka konsolidirana grupa za potrebe financijskog računovodstva sastoji se od subjekata koji su u potpunosti uključeni u konsolidirane financijske izvještaje sastavljene u skladu s Međunarodnim standardima računovodstvenog izvještavanja ili nacionalnim sustavom financijskog izvještavanja države članice. Poreznom obvezniku može se odobriti upotreba konsolidiranih financijskih izvještaja sastavljenih u skladu s drugim računovodstvenim standardima.

Članak 5.

Izlazno oporezivanje

1. Porezni obveznik podliježe plaćanju poreza čiji je iznos jednak tržišnoj vrijednosti prenesene imovine, u trenutku izlaska imovine, umanjen za njezinu vrijednost za potrebe oporezivanja u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:
- (a) porezni obveznik prenosi imovinu iz svojeg sjedišta u svoju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako država članica u kojoj se nalazi sjedište više nema pravo oporezivati prenesenu imovinu zbog prijenosa;
 - (b) porezni obveznik prenosi imovinu iz svoje stalne poslovne jedinice u državi članici u svoje sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako država članica u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica više nema pravo oporezivati prenesenu imovinu zbog prijenosa;
 - (c) porezni obveznik prenosi svoju poreznu rezidentnost u drugu državu članicu ili treću zemlju, osim u slučaju one imovine koja ostaje povezana sa stalnom poslovnom jedinicom u prvoj državi članici;
 - (d) porezni obveznik prenosi poslovanje koje provodi njegova stalna poslovna jedinica iz države članice u drugu državu članicu ili treću zemlju, ako država članica u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica više nema pravo oporezivati prenesenu imovinu zbog prijenosa.
2. Poreznom obvezniku odobrava se odgoda plaćanja izlaznog poreza iz stavka 1. plaćanjem u obrocima tijekom pet godina u sljedećim okolnostima:
- (a) porezni obveznik prenosi imovinu iz svojeg sjedišta u svoju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji koja je stranka Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru (Sporazum o EGP-u);

- (b) porezni obveznik prenosi imovinu iz stalne poslovne jedinice u državi članici u svoje sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji koja je stranka Sporazuma o EGP-u;
- (c) porezni obveznik prenosi svoju poreznu rezidentnost u drugu državu članicu ili u treću zemlju koja je stranka Sporazuma o EGP-u;
- (d) porezni obveznik prenosi poslovanje koje je obavljala njegova stalna poslovna jedinica u drugu državu članicu ili u treću zemlju koja je stranka Sporazuma o EGP-u.

Ovaj stavak primjenjuje se na treće zemlje koje su stranke Sporazuma o EGP-u, ako su sklopile sporazum s državom članicom poreznog obveznika ili s Unijom o uzajamnoj pomoći u pogledu namire poreznih potraživanja, koja je istovjetna uzajamnoj pomoći predviđenoj Direktivom Vijeća 2010/24/EU ⁽¹⁾.

3. Ako porezni obveznik odgodi plaćanje u skladu sa stavkom 2., mogu se naplatiti kamate u skladu sa zakonodavstvom države članice poreznog obveznika ili stalne poslovne jedinice, ovisno o slučaju.

Ako postoji očit i stvaran rizik od neplaćanja, može se tražiti od poreznih obveznika da kao uvjet za odgodu plaćanja dostave jamstvo u skladu sa stavkom 2.

Drugi podstavak ne primjenjuje se ako je u zakonodavstvu države članice poreznog obveznika ili stalne poslovne jedinice predviđena mogućnost naplate poreznog duga od drugog poreznog obveznika koji je član iste grupe i rezident te države članice za potrebe oporezivanja.

4. Ako se primjenjuje stavak 2., odgoda plaćanja odmah se ukida i porezni dug postaje naplativ u sljedećim slučajevima:

- (a) prenesena imovina ili poslovanje koje je obavljala stalna poslovna jedinica poreznog obveznika prodani su ili se njima na neki drugi način raspolagalo;
- (b) prenesena imovina naknadno je prenesena u treću zemlju,
- (c) porezna rezidentnost poreznog obveznika ili poslovanje koje je obavljala njegova stalna poslovna jedinica naknadno se prenose u treću zemlju;
- (d) porezni je obveznik u stečaju ili postupku likvidacije;
- (e) porezni obveznik ne ispuni svoje obveze u pogledu obroka i ne ispravi situaciju u razumnom vremenskom roku koji nije dulji od 12 mjeseci.

Točke (b) i (c) ne primjenjuju se na treće zemlje koje su stranke Sporazuma o EGP-u, ako su sklopile sporazum s državom članicom poreznog obveznika ili s Unijom o uzajamnoj pomoći u pogledu namire poreznih potraživanja, koja je istovjetna uzajamnoj pomoći predviđenom Direktivom 2010/24/EU.

5. Ako je izvršen prijenos imovine, porezne rezidentnosti ili poslovanja koje obavlja stalna poslovna jedinica u drugu državu članicu, ta država članica prihvaća vrijednost koju je utvrdila država članica poreznog obveznika ili stalne poslovne jedinice kao početnu vrijednost imovine za potrebe oporezivanja, osim ako ne odražava tržišnu vrijednost.

6. Za potrebe stavaka od 1. do 5. „tržišna vrijednost” iznos je za koji se imovina može razmijeniti ili se uzajamne obveze mogu poravnati između voljnih nepovezanih kupaca i prodavača u izravnoj transakciji.

7. Ako je imovina određena za vraćanje u državu članicu prenositelja u roku od 12 mjeseci, ovaj se članak ne primjenjuje na prijenose imovine koji se odnose na financiranje vrijednosnih papira, imovinu koja se daje kao jamstvo ili kada se prijenos imovine obavlja kako bi se ispunili bonitetni kapitalni zahtjevi ili u svrhu upravljanja likvidnošću.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1.).

Članak 6.

Opće pravilo o suzbijanju zlouporabe

1. Za potrebe izračunavanja obveze poreza na dobit država članica ne uzima u obzir aranžman ili niz aranžmana koji nisu autentični s obzirom na sve relevantne činjenice i okolnosti, budući da im je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha stjecanje porezne prednosti kojom se poništavaju cilj ili svrha primjenjivog poreznog prava. Aranžman se može sastojati od više koraka ili dijelova.
2. Za potrebe stavka 1. aranžman ili niz aranžmana smatraju se neautentičnima u mjeri u kojoj nisu uspostavljeni iz valjanih komercijalnih razloga koji odražavaju gospodarsku stvarnost.
3. Ako se aranžman ili niz aranžmana ne uzima u obzir u skladu sa stavkom 1., porezna obveza izračunava se u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 7.

Pravilo o kontroliranim inozemnim društvima

1. Država članica poreznog obveznika određeni subjekt ili stalnu poslovnu jedinicu čija dobit ne podliježe porezu ili je neoporeziva u toj državi članici, smatra kontroliranim inozemnim društvom ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) u slučaju subjekta, sâm porezni obveznik ili zajedno s povezanim društvima sudjeluje izravno ili neizravno s više od 50 posto glasačkih prava ili je izravni ili neizravni vlasnik više od 50 posto kapitala ili ostvaruje pravo na primitak više od 50 posto dobiti tog subjekta; i
 - (b) stvarni porez na dobit koji su subjekt ili stalna poslovna jedinica platili manji je od razlike između poreza na dobit koji bi se naplatio subjektu ili stalnoj poslovnoj jedinici u skladu s primjenjivim sustavom poreza na dobit u državi članici poreznog obveznika i stvarnog poreza na dobit koji su subjekt ili stalna poslovna jedinica platili.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) u obzir se ne uzima stalna poslovna jedinica kontroliranog inozemnog društva koje ne podliježe porezu ili je oslobođeno od poreza u jurisdikciji kontroliranog inozemnog društva. Nadalje, porez na dobit koji bi se naplatio u državi članici poreznog obveznika znači porez na dobit izračunan u skladu s pravilima države članice poreznog obveznika.

2. Ako se subjekt ili stalna poslovna jedinica smatra kontroliranim inozemnim društvom u skladu sa stavkom 1., država članica poreznog obveznika poreznom osnovicom obuhvaća:
 - (a) neraspodijeljeni prihod subjekta ili prihod stane poslovne jedinice koji proizlazi iz sljedećih kategorija:
 - i. kamate ili svaki drugi dohodak od financijske imovine;
 - ii. naknade za licenciju ili bilo koji drugi dohodak od intelektualnog vlasništva;
 - iii. dividende i prihod od raspolaganja dionicama;
 - iv. prihod od financijskog leasinga;
 - v. prihod od osiguranja, bankarstva i ostalih financijskih djelatnosti;
 - vi. prihodi od društava koja posluju s povezanim društvima koja zarađuju prihod od prodaje i usluga od robe i usluga koje kupuju od povezanih društava i prodaju ih njima te dodaju malo ili nimalo gospodarske vrijednosti;

Ova se točka ne primjenjuje ako kontrolirano inozemno društvo obavlja znatnu gospodarsku djelatnost s pomoću osoblja, opreme, imovine i zgrada, što se potvrđuje relevantnim činjenicama i okolnostima.

Ako je kontrolirano inozemno društvo rezident ili se nalazi u trećoj zemlji koja nije stranka Sporazuma o EGP-u, države članice mogu odlučiti ne primijeniti prethodni podstavak.

ili

- (b) neraspodijeljeni prihod subjekta ili stalne poslovne jedinice koji proizlazi iz neautentičnih aranžmana čija je glavna svrha stjecanje porezne prednosti.

Za potrebe ove točke, aranžman ili serija aranžmana smatraju se neautentičnima ako subjekt ili stalna poslovna jedinica nije vlasnik imovine ili nije preuzeo rizike iz kojih proizlazi sav njegov prihod ili dio tog prihoda, da taj prihod ili dio tog prihoda nije pod kontrolom društva u kojem se obnašaju značajne dužnosti zaposlenika, koje su važne za tu imovinu i rizike te su od presudne važnosti za stvaranje prihoda kontroliranog društva.

3. Ako se u skladu s pravilima države članice porezna osnovica poreznog obveznika izračunava u skladu sa stavkom 2. točkom (a), država članica može odlučiti da određeni subjekt ili stalnu poslovnu jedinicu ne smatra kontroliranim inozemnim društvom u skladu sa stavkom 1., ako jedna trećina ili manje od jedne trećine prihoda subjekta ili stalne poslovne jedinice potpada u bilo koju od kategorija iz stavka 2. točke (a).

Ako se u skladu s pravilima države članice porezna osnovica poreznog obveznika izračunava u skladu sa stavkom 2. točkom (a), država članica može odlučiti da financijska društva ne smatra kontroliranim inozemnim društvima ako jedna trećina ili manje od jedne trećine prihoda subjekta iz kategorija u skladu sa stavkom 2. točkom (a) proizlazi iz transakcija s poreznim obveznikom ili njegovim povezanim društvima.

4. Države članice iz područja primjene stavka 2. točke (b) mogu isključiti subjekt ili stalnu poslovnu jedinicu:

- (a) s računovodstvenom dobiti od najviše 750 000 EUR i neposlovnim prihodom od najviše 75 000 EUR; ili
- (b) čije računovodstvene dobiti ne iznose više od 10 posto troškova poslovanja za porezno razdoblje.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) troškovi poslovanja ne smiju uključivati troškove robe prodane izvan zemlje u kojoj je subjekt rezident, ili ima stalnu poslovnu jedinicu, za potrebe oporezivanja i plaćanja povezanim društvima.

Članak 8.

Izračun prihoda kontroliranog inozemnog društva

1. Ako se primjenjuje članak 7. stavak 2. točka (a), prihod koji će biti uključen u poreznu osnovicu poreznog obveznika izračunava se u skladu s pravilima o oporezivanju dobiti države članice u kojoj je porezni obveznik rezident za potrebe oporezivanja ili u kojoj se nalazi. Gubici subjekta ili stalne poslovne jedinice nisu uključeni u poreznu osnovicu, ali mogu se prenositi, u skladu s nacionalnim pravom, i uzimati u obzir u sljedećim poreznim razdobljima.

2. Ako se primjenjuje članak 7. stavak 2. točka (b), prihod koji će biti uključen u poreznu osnovicu poreznog obveznika ograničen je na iznose zarađene imovinom i rizicima koji su povezani sa značajnim dužnostima zaposlenika društva koje vrši kontrolu. Pripisivanje prihoda kontroliranog inozemnog društva izračunava se u skladu s načelom nepristrane transakcije.

3. Prihod koji će biti uključen u poreznu osnovicu izračunava se u odnosu na udio poreznog obveznika u subjektu kako je definirano u članku 7. stavku 1. točki (a).

4. Prihod se uključuje u porezno razdoblje poreznog obveznika u kojoj završava porezna godina subjekta.

5. Ako subjekt raspodijeli dobit poreznom obvezniku i ako se ta raspodijeljena dobit uključi u oporezivi prihod poreznog obveznika, iznos prihoda prethodno uključen u poreznu osnovicu u skladu s člankom 7. oduzima se od porezne osnovice kod izračuna iznosa porezne obveze za raspodijeljenu dobit kako bi se osiguralo da nema dvostrukog oporezivanja.
6. Ako porezni obveznik ustupi svoj udio u subjektu ili u poslovanju koje obavlja stalna poslovna jedinica, i ako je svaki dio nastalih prihoda prethodno uključen u poreznu osnovicu u skladu s člankom 7., taj iznos oduzima se od porezne osnovice kod izračuna iznosa porezne obveze za te prihode kako bi se osiguralo da nema dvostrukog oporezivanja.
7. Država članica poreznog obveznika odobrava odbitak poreza koji je platio subjekt ili stalna poslovna jedinica od porezne obveze poreznog obveznika u njegovoj državi porezne rezidentnosti ili mjestu. Odbitak se izračunava u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 9.

Hibridna neusklađenost

1. Ako zbog hibridne neusklađenosti dođe do dvostrukog odbitka, odbitak se odobrava samo u državi članici iz koje potječe takvo plaćanje.
2. Ako zbog hibridne neusklađenosti dođe do odbitka bez uključivanja, država članica platitelja uskraćuje odbitak takvog plaćanja.

POGLAVLJE III.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 10.

Preispitivanje

1. Komisija ocjenjuje provedbu ove Direktive, posebno učinak članka 4., do 9. kolovoza 2020. i o tome izvješćuje Vijeće. Izvješću Komisije prema potrebi se prilaže zakonodavni prijedlog.
2. Države članice priopćuju Komisiji sve informacije potrebne za ocjenjivanje provedbe ove Direktive.
3. Države članice iz članka 11. stavka 6. Komisiji prije 1. srpnja 2017. dostavljaju sve potrebne informacije za ocjenjivanje učinkovitosti nacionalnih ciljanih pravila za sprečavanje rizika od smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti (BEPS).

Članak 11.

Prenošenje

1. Države članice do 31. prosinca 2018. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2019.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.
3. Ako ova Direktiva navodi novčani iznos u eurima (EUR), države članice čija valuta nije euro mogu se odlučiti izračunati protuvrijednost u nacionalnoj valuti na dan 12. srpnja 2016.
4. Odstupajući od članka 5. stavka 2., Estonija, tako dugo dok ne oporezuje neraspodijeljenu dobit, može prijenos imovine u novčanom ili nenovčanom obliku, uključujući gotovinu, iz stalne poslovne jedinice u Estoniji u sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji koja je stranka Sporazuma o EGP-u smatrati raspodjelom dobiti i može naplaćivati porez na dohodak bez odobravanja poreznim obveznicima odgode plaćanja takvog poreza.
5. Odstupajući od stavka 1., države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 5. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2020.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

6. Odstupajući od članka 4., države članice koje na 8. kolovoza 2016. imaju nacionalna ciljana pravila za sprečavanje rizika od BEPS-a, koja su jednako učinkovita kao i pravilo o ograničavanju kamata utvrđeno u ovoj Direktivi mogu primjenjivati ta ciljana pravila do isteka prve pune fiskalne godine nakon datuma objave sporazuma među članovima OECD-a na službenoj internetskoj stranici o minimalnom standardu u pogledu mjere 4. akcijskog plana za BEPS, ali najkasnije do 1. siječnja 2024.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 13.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. srpnja 2016.

Za Vijeće
Predsjednik
P. KAŽIMÍR